

Latvija

Par Latviju

Intervija ar Kārli Lagzdiņu

Sieviete sievietei

Programmas koordinatore Lāsma Ašme

Dieva dotais laiks

100 gadi Latvijā un baptistu draudzēs



Latvijas Baptistu
draudžu savienība

Dievs, ķēniņš un tauta

Šomēnes svinam mūsu valsts 100. dzimšanas dienu. Viss gads ir svinēšanas pilns – pasākumi, koncerti, festivāli, pilsētu svētki, Dziesmu un deju svētki un daudz kas cits. Arī vēlēšanas jau pagājušas. Kā mēs skatāmies uz savu valsti un tās vadītājiem? Kopējais noskaņojums bieži vien ir kritisks. Varbūt būtu labāk, ja mums nebūtu vadītāju?

Lasot Veco Derību, tāds iespaids rodas, jo tauta pieprasa Dievam ķēniņu, tāpēc ka citām tautām tāds esot. Pirmajā brīdī šķiet, ka Dievs piekāpjas un ļauj tam notikt. Bet ķēniņš jeb valdnieks nav neatkarīgs. Viņam jāpakļaujas gan Dievam, gan priesterim un pravietim. Vadības trijniekā ķēniņš ir tikai Nr. 3. Kad šī kārtība tiek izjaukta, tauta ne tikai tiek ieviesta grēkā, bet arī pats ķēniņš saņem sodu par atkāpšanos no Dieva. Vecajā Derībā lasām par daudziem ķēniņiem, no kuriem tikai mazums bija dievbijīgi, staigājot un valdot paklausībā Dievam. Pat visu Izraēla ķēniņu paraugs Dāvids bija cilvēks, kurš izdarīja grēku, to nožēloja, turpināja valdīt, turpināja pieaugt ticībā un, neskatoties uz visiem trūkumiem, tiek saukts par ķēniņu pēc Dieva sirds.

Bet kāds tam sakars ar mūsdienām? Jaunā Derība dod norādi, ka visi valdnieki un varas ir Dieva ieceltas (Rom. 13:1). Līdz ar to mums nav izvēles – pieņemt vai nepieņemt

savas valsts vadītājus. Cieņa pret vadītājiem mums jāturpina mācīties visu mūžu, jo kārdinājums kritizēt un pazemot valsts vadītājus ir daļa no mūsu grēcīgās dabas. Kristiešiem būtu jābūt pirmajiem, kas ne vien paši nenoniecina savus vadītājus, bet arī pamudina citus to nedarīt.

**Mūsu prezidents
ir Dieva rokās,
un tas nozīmē,
ka viņš ir piedzīvojis
Dieva klātbūtni
savā dzīvē.**

Ko tad Bībele saka par ķēniņu? Vai tiešām arī prezidenta Raiņa Vējoņa sirds ir Dieva rokās? Pirmajā brīdī gribas teikt – diez vai. Vai valsts vadītājam ir brīvā griba un izvēle, pa kuru ceļu iet? Mūsu prezidents vismaz publiski bieži nerunā par savu ticību Dievam. Kad viņam bija smagas veselības problēmas, daudzi par viņu lūdza Dievu, un es ticu, Dievs atbildēja uz šīm lūgšanām. Mūsu prezidents ir Dieva rokās, un tas nozīmē, ka viņš ir piedzīvojis Dieva klātbūtni savā dzīvē.

Nereti mums gribas cita cilvēka, arī valsts vadītāja, ticību vērtēt pēc saviem kritērijiem. Mums ir tik skaidrs, kā tam otram cilvēkam būtu jātic! Vispareizāk, ja viņš vai viņa ticētu tāpat kā es... Ķēniņš jeb prezidents ir Dieva iecelta autoritāte virs zemes. Precīzāk sakot, ķēniņam ir jādod liecība par Dievu saviem pavalstniekiem. Jā, neviens prezidents nav ideāls. Bet arī mēs neesam ideāli. Un kā jau tas nereti notiek, mēs gribam no otra prasīt to, ko paši nekad nespējam izpildīt.

Latvijas 100. dzimšanas dienas mēnesī mēs atceramies arī visus bijušos Latvijas prezidentus: Jāni Čaksti, Gustavu Zemgalu, Albertu Kviesi, Kārli Ulmani, Gunti Ulmani, Vairu Viķi-Freibergu, Valdi Zatleru, Andri Bērziņu. Katrs ir atstājis kaut ko neatkārtojamu un paliekošu Latvijas vēsturē. Jā, viņi bijuši tik dažādi, nebija divu vienādu, bet Dievs mūs ir svētījis ar gudriem valsts vadītājiem. Un svarīgākais nav salīdzināt – kurš labāks, kuram labāk izdevās. Vislabāk ir pateikties Dievam par cilvēkiem, kuriem Dievs uzticējis vadīt mūsu valsti un būt tās priekšgalā.

Edgars Mažis

Rīgas Āgenskalna draudzes mācītājs



ĶĒNIŅA SIRDĒS IR
TĀ KUNĢA ROKĀ
TĀPAT KĀ
JUDENS STRAUTI,
UN

VIŅŠ LIEK TAI
NOLIEKTIES TURP,

KURP VIŅŠ GRIEB

Pamācības 21:1

Notikumi



Gan esošie studenti, gan absolventi, gan bijušie ģenerālsekretāri – Latvijas Kristīgās studentu brālības (LKSB) biedri un atbalstītāji šī gada 13. oktobrī sanāca kopā, lai svinētu Brālības 25. dzimšanas dienu. Vairāk kā 100 cilvēku vienotībā svinīgā noskaņā, atskatoties uz LKSB pirmsākumiem 1993. gadā, pateicoties Dievam par visu, kas noticis aizgājušo 25 gadu laikā. Klātesošie tika informēti arī par to, kas pašlaik notiek studentu kalpošanā. LKSB ģenerālsekretārs Mārtiņš Vīgants: “Redzot šajās svinības tik daudzas paaudzes vienkopus, bija ļoti iedrošināts par to, cik daudz cilvēku ir pozitīvi ietekmēti caur šo organizāciju un joprojām tic tās vērtībai un atbalsta darba turpināšanos.”



20.-23. septembrī LBDS Sieviešu kalpošanas apvienības vadītāja Agnese Megne, Eiropas Baptistu sieviešu apvienības eksprezidente Līvija Godiņa un Ligita Bodniece piedalījās Eiropas Baptistu sieviešu apvienības konferencē Ukrainā, Ļvovā. Tā bija iespēja vienkopus satikt māsas no 30 valstīm, lai apmainītos ar pieredzi, kā Dievs lieto sievietes kalpošanā citām sievietēm, lai kopā lūgtu, iedrošinātu viena otru un apgūtu jaunas prasmes, kas var būt noderīgas kalpošanas darbā. Esam pateicīgas Dievam par uzticēšanos un iespēju kalpot starptautiskā līmenī – Eiropas Baptistu sieviešu apvienības padomē grāmatvedes-kasieres amatam tika apstiprināta Latvijas pārstāve, Āgenskalna draudzes locekle Ligita Bodniece.



29. septembrī Apšuciema baznīcā norisinājās Misijas diena. Tā iesākās ar mācītāja Mārča Ziverta lekciju, kas motivēja iet un sludināt Kristu. Pēc lekcijas dalībnieki devās no mājas uz māju, lai to arī praktiski darītu. Vakarā visi bija aicināti uz koncertu, kurā muzicēja Lība Ēce-Kalniņa un Greg John. Ilgus gadus Apšuciema baznīcas ēka ir tikusi izmantota kā kapliča, tādēļ ciema iedzīvotājiem ir grūti pieņemt to, ka tā ir arī vieta, kur pulcējas draudze un skan Dzīvā Dieva Vārds. Koncertā izskanēja pateicība Dievam, ka Viņš ir veidojis draudzi šeit pirms 158 gadiem un tā atkal kļūst par vietu, kur iepazīt Kristu. Misijas diena bija kā viens solis ceļā uz to.

24. septembrī Latvijā viesojās Romas katoļu baznīcas pāvests Francisks, kurš bija devies braucienā pa visām trim Baltijas valstīm.

Kopā ar kristīgo konfesiju bīskapiem viņš vadīja ekumēnisko dievkalpojumu Rīgas Domā. Uzmanot klātesošos, pāvests pauda prieku par iespēju satikties zemē, kas pazīstama ar spēju radīt vienotību starp dažādām kristīgajām konfesijām. Dievkalpojumā uzrunas teica un lūgšanās vadīja kristīgo konfesiju bīskapi. LBDS bīskaps Kaspars Šterns aizlūdza par ģimenēm Latvijā un bērniem, kas aug bez vecāku mīlestības. Citējot Jēzus vārdus Svētajos Rakstos par gaismu, kas nav slēpjama, bet gan liekama lukturī, lai ienācēji to redzētu (Lūk. 11:33), pāvests Francisks uzsvēra, ka baznīcas misija aicina darboties, lai Evaņģēlijs nepārstātu skanēt. “Mūsu ticība nav paredzēta slēpšanai, bet gan tai jātiek pazītai un jābūt klātesošanai dažādās sabiedrības jomās, lai visi varētu raudzīties tās skaistumā un tikt tās gaismas apgaismoti.”



Par Latviju

Kārlis Lagzdīņš ir nepārspējams stāstnieks ar precīzu atmiņu, smalku humora izjūtu un labvēlību pret visu notikušo. 11 gadus pavadījis padomju koncentrācijas nometnēs un izsūtījumā Sibīrijā, pārcietis badu, pazemojumus un daudzkārtējas nāves briesmas, tomēr dzīvs atgriezās Latvijā. Saņēmis goda zīmi “Par Latviju” kā nacionālās pretošanās kustības dalībnieks. Tagad savos 93 gados dzīvo kopā ar bērniem un mazbērniem un kalpo Ģipkas baptistu draudzē kā diakons.

Tev ir 93 gadi, esi spīrgts un možs, nekas nesāp. Izskatās, ka Dievs tev devis labu veselību!

Jā, nav par ko sūdzēties, lai gan tieši veselība vienmēr bijis mans vālais punkts. Sākot ar to, ka piedzimu nedzīvs kā vecākais no dviņiem, un tikai pēc jaunākā brālīša piedzimšanas dakteris Fains mani atdzīvināja. Skolas gados izdzīvoju difterijas epidēmijā. Sibīrijā izslimoju malāriju, vēlāk radikulītu un infarktu. Tomēr vēl nesen pārsteidzu medicīnas māsiņas, kad ar veiklu atspērienu pats uzlēcu uz rentgena galda.

Par ko tevi arestēja divus gadus pēc kara?

Sākoties karam, biju vēl jauns zēns. Pēc pamatskolas beigšanas strādāju par pagasta ierēdni Talsos. Kara pēdējos mēnešos palīdzēju daudziem vīriem iegūt dokumentus, kas ļāva viņiem atgriezties mājās. Pēc kapitulācijas atgriezās pie vecākiem lauku saimniecībā. Palīdzēju ar uzturu no mājām padzītiem cilvēkiem, devu maizi mežabrāļiem, kā arī palīdzēju viņiem uzturēt sakarus ar vietējiem. Izvadāju mežabrāļu ziņu lapu, ko paslēpu velosipēda rāmī zem sēdekļa. Mani arestēja mammas dzimšanas dienā, 21 gada vecumā. Vispirms ar kājām dzina uz Valdemārpili, tad Talsiem, kādu laiku sēdēju Ventspils pils cietuma pagrabā, tad uz Rīgu – čekā un Centrālcietumā. Nolika priekšā baltu papīru un lika uzrakstīt divus uzvārdus no pazīstamiem vai kaimiņiem, kuri noskaņoti pret padomju varu. Ja uzrakstīšot, solīja atlaist, bet es neko nerakstīju. Padomju vara man

inkriminēja dzimtenes nodevību un aizmuguriski no Maskavas piesprieda 8 gadus spaidu darbu nometnē, tā sauktajā gulagā.

Paša jaunības plaukumā! Vai tu jau pazini Dievu?

Jā. Bērībā gāju Cīruļu draudzes svētdien-skolā, mums bija lielisks stīgu orķestris, ko vadīja Arnolds Bukstiņš. Pusaudža gados kādu laiku dzīvoju draudzes diriģenta Jāņa Valdmaņa mājās, viņu ģimenē redzēju istu, patiesu kristiešu dzīvi. Vecgada vakarā draudzes pasākumā atdevu savu dzīvi Dievam, nožēlojot grēkus un piedzīvojot Viņa piedošanu. 17 gadu vecumā kristījies un pievienojos draudzei.

Dažkārt šāda “pareiza” pievienošanās draudzei tiek vērtēta kā tradīcija. Vai Dievs tavā dzīvē bija reāls?

Vairāk kā reāls. Pat visbaismīgākajos brīžos sajutu Viņa palīdzību un vadību. Tikai viens piemērs. Rīgas Centrālcietuma pārpildītajā kamerā ievēroju slimīga izskata bālu jaunekli, baku rētām klātu seju. Man no mājām sūtīja pārtikas paciņas, tāpēc nolēmu ar viņu padalīties, jo cietuma ēdiens bija maz un nebaudāms. Tā kopīgi ieturoties, sadraudzējāmies, bet tad mūs izšķīra, katru aizsūtīja savā apcietinājumā. Mans ceļš veda uz ziemeļiem – Komi apgabalu. Pēc pusgada, caur daudziem pārsūtāmiem punktiem, bada un slimību novārdzināts, nokļuva nometnē. Meklēju tautiešus un uzzināju, ka viens latvietis dzīvo atsevišķi ugunsdzēsēju namiņā. Devos tur, un ko es ieraugu – mans draugs Arnolds, kam

palīdzēju cietumā! Viņš izsaucās: “Kārlī, kāds tu izskaties! Kauli un zila āda. Bet tagad tu neuztraucies, tagad būs labi!” Arnoldam bija maza krāsniņa un viņš mani pabaroja ar paša ceptiem kartupeļiem. Ēdu un abi raudājām aiz laimes... Šajā nometnē iepazinās arī ar baptistu mācītāju Hugo Medni un luterāņu mācītāju Paulu Birzuli – strādājām vienā brigādē. Vai te nav skaidri jūtama Dieva Roka, kas vadīja un stiprināja? Tādu gadījumu manā dzīvē ir daudz.

Tevi notiesāja uz 8 gadiem, kāpēc pavadīji Krievijā 11 gadus?

Apcietinājuma laikā saņēmu no vecākiem mazu trīsstūra veidā salocītu vēstulīti, ko tēvs bija izmetis pa vilciena logu. Teksts: “Arī mūs ved Golgātas ceļā.” Tāpat kā daudziem, viņiem atņēma mājas un izsūtīja uz Sibīriju 1949. gada 25. martā. Kad atbrīvojies no pēdējā lēģera Karagandā, Vidusāzijā, man atņēma visus dokumentus un piespiedu kārtā lika braukt pie vecākiem uz Sibīriju, faktiski biju tāds pats uz mūžu izsūtītais. Tikai pēc Staļina nāves cilvēkiem pamazām ļāva atgriezties dzimtenē. Kādu nakti sapnī redzēju, ka saņēmu atgriešanās dokumentus uz zaļa, dzeltena un rozā papīra. Kad nākamajā rītā darbavietā to pastāstīju, priekšnieks smējās un teica, ka man Latviju neredzēt kā savas ausis. “Un priekš kam?” viņš smējās. “Ko tu tur darīsi? Tur palikušas vairs tikai divas vecenītes un viena govī!” Man tas sakāpa kaklā un lūdzu viņam tikai vienu – ja gadījumā saņemšu dokumentus, atbrīvot mani no darba ar atpakaļejošu datumu, lai nebūtu



Kārlis Lagzdiņš 90. dzimšanas dienā 2015. gadā



Pie vecākiem Sibīrijā 1955. gadā



Dievkalpojumā Ģipkas dievnāmā 2017. gadā

jāstrādā vairs neviena diena. “Tas ir viegli, to es tev apsolu, jo tas nekad nenotiks!” priekšnieks sacīja, un mēs saderējām liecinieku klātbūtnē. Tās pašas dienas vakarā ciematā paziņoja, ka izsūtītie var braukt uz rajona pilsētu pēc brīvlaišanas dokumentiem. Sēdos uz motocikla un saņēmu dokumentus – uz zaļa, dzeltena un rozā papīra. Otrā rītā ieradās darbā tīrās drēbēs un noliku priekšniekam atlūgumu uz galda. Viņš ienāk, prasa, vai esmu slim. Atbildu: “Nē, saņēmu dokumentus, parakstiet, lūdzu!” Tā arī notika – vairs nestrādāju, arī vecākus atbrīvoja, un mēs braucām mājās uz Latviju!

Bet mājas taču bija atņemtas! Kur dzīvojāt?

Jā, māju vairs nebija, mums pat netika atļauts atgriezties bijušās dzīvesvietas rajonā. Meklējiet paši, kur varat palikt! Bet dzīvesvietu nevar dabūt, ja nav darba, un darbā nevar iestāties, ja nav dzīvesvietas pieraksta... apburtais loks. Apmetāmies pie tantes Jelgavā, kur iekārtoju mazu istabiņu skolotāju malkas šķūnītī. Tur arī apprecējies, piedzima pirmais bērns, un šķūnītis sagāzās. Bet paralēli turpinājās Dieva brīnumi manā dzīvē – kā dabūju darbu, kā nākamo dzīvesvietu, kā atradu savu vietu Jelgavas draudzē un kalpošanā. Dieva žēlastība un svētība ir pavadījusi mani ik uz soļa!

Gaidot Latvijas simtgadi, daudz runājam, kā ieaudzināt bērnos dzimtenes mīlestību. Vai tev skolā notika patriotiskā audzināšana?

Tolaik to tā nesaucha, bet domāju, ka visa audzināšana gāja caur dzimtenes mīlestības, cieņas un godprātības prizmu. Atceros, manā pirmajā Popervāles skolā katru pirmdienu bija skolas svētki. Dziedājām valsts himnu un “Tev mūžam dzīvot, Latvija”. Direktors Pēteris Štrauss, kura dzīvoklis atradās blakus zālei, atvēra sava gaitenī durvis, izstūma personīgās klavieres un pats pavadīja dziesmas. Tad sekoja aizlūgums par valsti, skolu un visiem cilvēkiem. Arī Pūņu skolā, kur klavieres spēlēja direktora Grīnberga kundze. Valsts svētku dienā 15. maijā pie skolas notika dažādi brīvdabas pasākumi, koncerti, sacensības. Atceros, zīmēšanas placī bija klusās dabas uzstādījums, papīrs, zīmuļi. Es uzzīmēju vijoli. Skolēnu izglītošana bija balstīta uz vispārīgiem tikumiem un godīguma pamatiem it visās mācībās.

Tu esi saņēmis goda zīmi “Par Latviju”. Vai sajūties kā darījis ko sevišķu Latvijas labā?

Nē, neesmu darījis neko sevišķu, nejūtos kā varonis. Vienmēr esmu vadījies pēc tā, ko liek sirds. Ja gribam dzīvot pēc Dieva prāta, varam sirdī just to lēno, kluso balsi,

Tolaik to tā nesaucha, bet domāju, ka visa audzināšana gāja caur dzimtenes mīlestības, cieņas un godprātības prizmu.

kas mudina rīkoties. Tajā vajag ieklausīties, tai vajag paklausīt. Ja sirds tā liek, es daru. Tas, ko esmu darījis savai dzimtenei, vislabāk izteicas vārdos “Par Latviju”. To arī novēlu ikvienam – dzīvot saskaņā ar Dieva kluso balsi, būt pateicīgam par visu un darīt labāko, ko varam – savai dzimtenei, savai Latvijai!

Ar Kārli Lagzdiņu sarunājās meita
Tabita Runce



Oktobris Sieviešu kalpošanas apvienībā ir viens no rosīgākajiem mēnešiem. Jau piekto gadu rudenī tiek rīkotas mācības sievietēm, kas līdz šim bija zināmas ar nosaukumu “Entrust”. Šis gads ir īpašs, jo pirmo reizi mācības pirmajam kursam notiek latviešu valodā. Vēlamies iepazīstināt jūs ar Māceklības programmas “Sieviete sievietei” koordinatori – Lāsmu Ašmi.

Esmu no Ventspils, man ir 33 gadi, un kopā ar vīru Rūdolfu audzinām trīs dēlus – Valteru (10), Kārli (8) un Jāni (5). Jau no pusaudžu vecuma esmu daļa no Ventspils baptistu draudzes un tur arī tā pa īstam iepazīnos ar Rūdolfu. Dzīvojam Ventspilī – klusā, skaistā un mierīgā pilsētā pie jūras. Tā kā mums ir trīs dēli, tad īpaši priecājamies par mūsu pilsētu un veloceliņiem, pa kuriem braucot, varam baudīt jūru, mežu, svaigu gaisu un mieru. Mums kopā patīk ceļot, braukt ar velosipēdiem, iepazīt jaunas vietas. Un šovasar kopā ar bērniem devāmies velobraucienā pa skaisto Mozeles ieleju Vācijā, kopīgi pieveicot 160 km. Tas bija mūsu ģimenes viens no lielākajiem, aizraujošākajiem un īpašākajiem piedzīvojumiem! Man patīk radoši darboties – radīt ko jaunu un skaistu un ar to iepriecināt citus. Man patīk pamanīt sīkumus un radīt svētkus. Es baudu, kā mainās gadalaiki. Vasaras pāreja uz rudenī ir mans mīļākais laiks, visās jākās man ir pa kastanīm.

Pēdējos 12 gadus es strādāju AS Latvenergo par klientu konsultanti. Kad jaunākajam dēlam bija 6 mēneši, es jutos iztukšota, bērni bieži slimoja, netiku regulāri uz draudzi. Mana sirds ilgojās pēc dzīvām attiecībām ar Dievu un ticības ar darbiem. Sajutu vēlmi kalpot sievietēm, galvā skanēja vārdi – sieviete sievietei, bet nezināju, kā to darīt. Pēc neilga laika Līvija Godiņa mūsu draudzē stāstīja par programmu “Entrust”, tieši minot, ka programmas būtība ir sieviete sievietei. Tā 2014. gadā es nonācu “Entrust” mācībās, kuras bija mana “garīgā pamošanās”. Pateicoties “Entrust” mācībām, esmu piedzīvojusi atjaunotas attiecības ar Jēzu, jaunu spēku, mīlestību un prieku kalpot sievietēm. Svētā Gara pārmainošais spēks izmainīja mani un caur to nesa svētības arī mūsu ģimenei. Saņēmu arī skaidrāku virzienu, kā varu kalpot sievietēm – ar mīlestību sirdī un vērtīgām iemaņām, ko apguvu “Entrust”. Uzsāku vadīt mazo grupu savā draudzē, ko turpinu darīt arī šobrīd. Es to redzu

kā īpašu svētību, ka mēs katrs personīgi pieaugam Kristū un esam sadraudzībā – tas stiprina draudzi, ietekmē ģimenes un apkārtni. Draudzē līdzdarbojos, kur varu lietot Dieva dotās dāvanas, veltot laiku un darot ar atbildību un prieku, jo man patīk lietas darīt labi. Tā nu turpināju kalpot draudzē, būt sieva un mamma, mācīties “Entrust” un strādāt pilna laika darbu.

Iepriekšējā rudenī tiku aicināta kļūt par Sieviešu kalpošanas apvienības padomes locekli. Tas man likās dabiski un loģiski solis, bet Dievam jautāju, kā Viņš vēlas lietot mani šajā vietā? Pēc neilga laika tiku aicināta koordinēt programmu “Entrust” Latvijā. Domāju un lūdzu par to. Tomēr bija šaubas, kā to darīt labi, ar vērtību un atbildību – dzīvojot Ventspilī, rūpējoties par ģimeni un strādājot pilna laika darbu. Un šeit Dievs sāka darbu pie manis un mana vīra – Viņš gatavoja mūs abus. Dievs izmainīja apstākļus manā darbā. Viņš lietoja apstākļus, cilvēkus un Vārdu, lai mani uzrunātu. Bet es turpināju meklēt aizvien jaunus apstiprinājumus, ka tas tiešām ir pareizais lēmums – aiziet no darba, jo to izdarīt man nebija viegli – biju strādājusi pilna laika darbu no 20 gadu vecuma, un tas šķita pareizi un loģiski.

Likās, ka vīrs nepieņems manu neprātīgo domu aiziet no darba, bet viņš mani atbalstīja un teica, ja Svētais Gars mani uzrunā un aicina, tad man ir jāpaklausa. Mana apstiprinājumu meklēšana noslēdzās ar lūgšanu pēc pilnīgas skaidrības caur Dieva Vārdu, jo tā es saprotu vislabāk. Dievs mani uzrunāja ar vārdiem no Apustuļu darbiem 16:10 – “Kad viņš bija šo parādību redzējis, mēs gribējām tūlīt doties uz Maķedoniju, būdami pārliecināti, ka Dievs aicina mūs pasludināt viņiem Evaņģēliju.” Šis pants man bija apstiprinājums, ka Dievs mani aicina paklausīt un sekot Viņa balsij. Aiziešana no darba bija mana iespēja liecināt saviem kolēģiem un vadītājiem par Dievu un to, kā Viņš vada manu dzīvi. Esmu pateicīga Dievam par šo žēlastību, ka varu kalpot, lietojot tās dāvanas, kuras man ir uzticētas. Pateicība, ka varu būt “vairāk mamma” saviem bērniem un rūpēties par ģimenes pavardu. Esmu pateicīga savam vīram, ka viņš mani atbalsta tajā, ko daru, un ka viņš tik ļoti rūpējas par mums.

Mani lielākie izaicinājumi šobrīd ir saistīti ar to, kā disciplinēt sevi, plānot savu laiku un izmantot to vērtīgi, kā arī sastopos ar

finansiāliem izaicinājumiem. Esmu iepazinusi Dievu vēl īpašākā veidā – atkal no jauna apzinoties, ka Dievs ir lielāks un pārāks par mūsu sapratni, domām, prātu. Dažkārt Dievu ieliekam rāmī, izdomājot, cik daudz Viņš varētu izdarīt un kā to vajadzētu paveikt. Šovasar mēs tik dažādos veidos piedzīvojām Dieva svētību – veidos, kādi man pat nebija ienākuši prātā. Un tik būtiski, ka mēs to ievērojam, pateicamies un dalāmies ar to, jo tas nav pašsaprotami – tie ir Viņa brīnumi mūsu dzīvē.

Tādēļ ar prieku un pateicību kalpoju Dievam un koordinēju programmu "Sieviete sievietei", kas ir 4 gadu programma sievietēm, kuras vēlas mācīties un apgūto, piedzīvoto dot tālāk citām sievietēm, lai veicinātu garīgo briedumu un stiprinātu vietējās draudzes. Mācības ir balstītas uz to, lai draudžu sievietes pieaugtu Kristū un veidotu dziļas un personīgas attiecības ar Jēzu, lai iegūtu dziļāku izpratni par Dieva Vārdu un iegūtu prasmes vadīt jeb veicināt mazo grupu darbu. Paldies Dievam, ka Viņš lieto šīs mācības, lai mainītu sirdis, vilktu sev tuvāk, dziedinātu, atjaunotu attiecības ar Viņu, ļautu māsām veidot īpašas attiecības vienai ar otru un izaicinātu kalpot tajā vietā un draudzē, kur sievietes atrodas. Tā ir žēlastība, ka varam to piedzīvot!

Dievs mani aizvien izaicina – mācot jaunas lietas, dodot pārbaudījumus un piedāvājot izkāpt no komforta zonas. Cilvēcīgi tas nav paveicams, bet gan tikai paļāvībā un ar skatu uz Debesu Tēvu, kuram nekas nav neiespējams. Esmu Viņa mīļotā meita un vēlos paklausīt Viņam un būt par svētību vietā, kur esmu un kur Viņš mani vadīs.

**Pateicoties "Entrust"
mācībām, esmu
piedzīvojusi atjaunotas
attiecības ar
Jēzu, jaunu spēku,
mīlestību un prieku
kalpot sievietēm.
Svētā Gara pārmainošais
spēks izmainīja mani
un caur to nesa
svētības arī
mūsu ģimenei.**

Lāsma Ašme

Ventspils draudze



Mācekļības programmas «Sieviete sievietei» visas grupas, 2018.gada oktobris.

Foto - Madara Parma



Foto - Paula Zveja



Dievs mūs mīl

bērniem, kā strādāt ar viņiem. Sevišķi viņu interesēja tēma par pusaudžiem – kā viņus piesaistīt draudzei. Paldies viesiem par viņu dalīšanos mīlestībā pret savu darbu bērnu evaņģelizācijā! Esam priecīgi un pateicīgi, ka tiek organizēti šādi semināri un mums bija iespēja šajos semināros iegūt jaunas idejas kalpošanai draudzē.

Pēc semināriem mums līdzī uz Pļaviņām devās mācītājs Montijs Heils. Tā bija jauna iespēja un pieredze, uzņemot brāli Kristū no citas valsts. Ciemiņš jau iepriekš bija ievācis informāciju, ka dzīvojam Daugavas krastā. Kopā devāmies nelielās ekskursijās, kur viņam bija iespēja par to pārliecināties. Vēl viņš piezīmēja, ka viņa pilsētā neesot koku, bet pie mums ir daudz mežu. Sadraudzības vakarā sarunās pie tējas nonācām pie kādām vērtīgām pārdomām. Viena īpaši palika prātā – sadraudzība ar brāļiem un māsām citās draudzēs. Vienam ir grūti, tādēļ jāsāk ar sadraudzību ar tuvējām draudzēm kaimiņos. Sadraudzība nepieciešama arī lielākā mērogā Latvijā un ārpus tās. Tā ir vajadzīga, lai varētu atbalstīt viens otru – vispirms lūgšanās un arī vienkāršā kopā būšanā. Tas dod spēku doties pie cilvēkiem ar Evaņģēliju gan vārdos, gan darbos. Priecājamies par to, ka esam varējuši uzsākt sarunas par iespējamu sadraudzību ar kādu no Oklahomas draudzēm. Šajā reizē tās bija iepazīšanās sarunas par sadraudzību no abām pusēm. Uzticot to Dievam, gaidām nākamo tikšanos, kas ieplānota 2019. gada maijā.

Ieklausoties stāstos par mūsu draudzi un to, kā notiek kalpošana pie mums, Montijs mūs iedrošināja vairāk nodoties lūgšanām par vadītājiem. Ir laiks, kad kalpošanā nenotiek nekāda kustība, liekas, ka viss stāv uz vietas. Tas ir laiks, kad mums ir jāatgūst spēks un jālūdz. Pienāks brīdis, kad atkal būs kustība uz augšu. Tas ir kā pakāpieni kāpnēm – katrs pakāpiens ir virziens uz augšu, taču starp pakāpieniem ir miers un lūgšanas, līdz kamēr ir atkal jauns solis, pakāpiens virzienā uz augšu.

Svētdiena kā vienmēr priecīga un īpaša, jo varam doties uz dievkalpojumu. Mūsu draudzē prieks, ka dievkalpojumā esam kuplākā skaitā. Dieva Vārda uzrunu saka viesis Montijs. Svētrunu viņš iesāk skaidrā latviešu valodā ar vārdiem: “Dievs tevi mīl!” Tiekam iedrošināti – lai kas arī mūsu dzīvē notiktu, šis fakts nemainās. Dieva mīlestība uz mums nemainās, ja maināmies mēs vai mūsu dzīves apstākļi un dzīves situācijas. Šos vārdus atkārtojam saviem blakussēdētājiem. Šos vārdus izdziedājam dziesmās. Ar šiem vārdiem sirdī gājām mājās...

Zane Spēlīte

Pļaviņu draudze



Mūsu mazajai Pļaviņu draudzei katrs notikums, katrs seminārs vai lekcija, katrs ciemiņš un katrs darbs ir liels notikums. Mēs piedalāmies tajā visi. Priecājamies, ka septembra beigās Oklahomas baptistu draudžu sadarbība ar Latvijas baptistu draudzēm skāra arī mūsu draudzi.

29. septembrī ar interesi devāmies uz Rīgu, lai piedalītos semināros, ko LBDS rīkoja sadarbībā ar draugiem no Oklahomas. Seminārā “Evaņģēlijs praksē” izskanēja daudz praktisku padomu, kā pasniegt Evaņģēlija vēsti tajās ikdienišķajās vajadzībās, kas ir mūsu līdzcilvēkiem. Daudzreiz mēs pat neievērojam, kas mūsu apkārtnē cilvēkiem ir nepieciešams. Lektors Kenijs Kellijs ir šādas praktiskas kalpošanas – kapelānu darba vadītājs savā pilsētā. Oklahomā kapelānu kalpošana tiek saprasta plašāk kā pie mums Latvijā. Darbs notiek ne tikai cietumos un slimnīcās, kā ierasts pie mums, bet arī skolās, patversmēs, pansionātos, dažādās iestādēs un uzņēmumos, kā arī pēc dabas katastrofām, kas pie viņiem ir bieža parādība. Kapelāns ir tas, kurš palīdz praktiskos darbos, ir klātesošs, ja jāpavēsta kādas skumjas ziņas, un ir vienkārši līdzās grūtos dzīves posmos vai notikumos. Tam visam līdzī iet Evaņģēlijs.

Seminārā “Pieredzes apmaiņa svētdienskolotājiem” Čārljs Gatons, bērnu nometņu vadītājs no Oklahomas baptistu asociācijas, rādīja un stāstīja aizrautīgas un atraktīvas idejas, kā strādāt ar bērniem. Daudz piemēru un padomu, uzsākot jauno mācību gadu svētdienskolā, būs noderīgi arī mūsu draudzei. Iveta, kura pirmo reizi piedalījās šāda veida seminārā, priecīgi stāsta par to, ka guvusi daudz ideju un ierosmju, kā veidot attiecības ar

Garīdznieku brālības konference

Reizi gadā visi LBDS mācītāji un sludinātāji, kā arī Baltijas Pastorālā institūta studenti tiekas Garīdznieku brālības (GB) konferencē. Šī gada Garīdznieku brālības konference notika 13. oktobrī Latvijas Bībeles centra (LBC) jaunajās telpās, un tās temats bija "Dzīvs, svēts, Dievam patikams" (Rom. 12:1) ar mērķi akcentēt garīdznieka personīgo ikdienas ticības dzīvi.

Katra šāda tikšanās ir īpaša, jo mācītāji tiekas ne tikai pienākuma un atbildības vadīti, bet viņus vieno arī brāļu mīlestība. Šādas tikšanās ir ļoti nozīmīgas, jo vislabāk mācītāju saprast un stiprināt var cits mācītājs.

LBDS bīskaps Kaspars Šterns, uzrunājot garīdzniekus, sacīja, ka ir prieks redzēt jaunos, bet īpaši arī gados vecākos. Viņš atsaucās uz neseno un ļoti emocionālo notikumu Āgenskalna draudzē. Tās mācītājs Edgars Mažis atjaunoja savu kalpošanas solījumu, ko viņš bija devis pirms 25 gadiem. Interesanti, ka arī toreiz viņš to deva bīskapam Šternam (Andrejam). Kaspars Šterns norādīja uz Edgara Maža piemēru, jo pēc tik ilga laika kalpošanā viņš joprojām var sacīt: Es gribu darīt šo darbu un man ir prieks to darīt. Runa nav par talantiem, prasmēm, rezultātiem, bet raksturu.

Bīskaps arī uzsvēra, ka garīdznieks nedrīkst aizmirst rūpēties par sevi. Draudžu garīgie vadītāji ir pieraduši rūpēties par draudzi un upurēties citu cilvēku labā, bet, ja viņi aizmirsīs par sevi, tad attapsies, ka ir tukši. Kaspars Šterns akcentēja, ka arī garīdznieks ir miesa, dvēsele un gars. Ir nepieciešama atpūta ķermenim, miers dvēselei un atjaunošanās garam. Viņš citēja kāda rabīna sacīto, ka kārtīgā sabatā jābūt 5 lietām: labam laikam lūgšanās, jālasa Vārds, jābūt labam miegam, labam ēdienam un labam laikam ar sievu. Ar savu pieredzi un pārdomām par lūgšanu dzīvi un attiecībām ar Dievu dalījās arī brāļi Māris Vitols no Jaunjelgavas, Andris Akmens no Valmieras un Deniss Doroņins no Pāvilstas.

Stāstīt par gadsimtu laikā izkopto karmelītu mūku personīgo dzīvi steigas pilnajā ikdienā bija aicināts Rīgas arhidiecezes ģenerālvikārs, Rīgas Sv. Marijas Magdalēnas draudzes prāvests Andris Kravalis. Viņš iesāka uzrunu ar cieņas apliecinājumu, noliecot galvu vecāko brāļu priekšā par iznesto ticību un aicināja celt tiltus, ne mūrus. A. Kravalis dalījās pārdomās, ka mīlēt var tikai to, ko pazīsti, ka lūgšanā ne tikai ejam pie Dieva, bet Dievs mūs pārveido. Viņš pastāstīja par katolisko tradīciju jauno garīdznieku pārbaudīšanā, sagatavošanā un ievadīšanā kalpošanā. Pēc diskusiju laika tikšanās noslēgumā Edgars Godiņš un Andris Kravalis apmainījās ar nelielām dāvanām, vēršot skatu uz sadarbību un līdzās pastāvēšanu.

Turpinājumā Latvijas Bībeles centra direktors, sludinātājs Viktors Petrenko pastāstīja par izaicinājumiem, ar kuriem sastapušies



jaunā Bībeles centra nama atjaunošanā, kā arī līdzdalība liecības, kā Dievs caur to pagodinājies. V. Petrenko pateicās, ka bīskaps emeritus Pēteris Sproģis reiz noticeja idejai un atbalstīja bijušās Misionies un Bībeles skolas ēkas, jeb tā sauktās Fetlera ēkas, nodošanu LBC darbam.

Garīdznieku konferences ietvaros kuplā LBDS garīdznieku un LBC studentu lokā bīskaps K. Šterns un V. Petrenko izlūdzās Dieva svētību pār jauno Bībeles centra ēku un svinīgi atklāja nama vēstures plāksni.

Pēc bagātīgām pusdienām garīdznieki uz klausīja mācītāju Pēteri Tervitu par izmaiņām GB Nolikumā. Balsojumā izmaiņas tika apstiprinātas. Tā kā ir pagājuši 3 gadi, kopš tika ievēlēta līdzšinējā GB kolēģija un tās vadītājs, notika arī vēlēšanas, pirms kurām garīdznieki varēja iepazīties ar jaunajiem kandidātiem un veikt aizklātu balsojumu.

Par GB vadītāju atkārtoti tika ievēlēts mācītājs Edgars Godiņš. GB kolēģijas jaunajā sastāvā tika ievēlēti mācītāji Pēteris Eisāns, Vasīlijs Gredasovs, Raimonds Locs, Edgars Mažis, Pēteris Samoilčs.

Mārcis Dejus

Karostas jaundibināmās draudzes sludinātājs



Latvija 100

Dieva dotais laiks

Latvijas simtgade kļuvusi kā robežšķirtne, kurā atskatāmies uz piedzīvoto, uz laiku, kas mums bijis Dieva dots. Šajā apskatā aplūkosim kopīgos momentus un savstarpējo saikni mūsu valsts un baptistu draudžu vēsturē, ielūkojoties īsumā katrā no desmitgadēm.

Baptistu draudzes Latvijā aizsākās 19. gadsimta 60. gados, tātad jau sen pirms Latvijas valstiskuma, kad 1860. gada 2. septembrī Mēmelē (tagadējā Klaipēdā) tika kristīti 9 latvieši. Pirmās draudzes – Sakā, Užavā, Ventspilī tika organizētas tūlīt pēc pirmajām kristībām, kas notika Latvijā – 1861. gada septembrī Ziru (tagad - Užavas) upē. Tās vadīja Adams Gertners, kurš bija arī pirmais sludinātājs un Kurzemes draudžu bīskaps. 1875. gadā jau bija 35 draudzes un to filiāles ar apmēram 2500 draudžu locekļiem.

Pirmā desmitgade 1918-1928

Karadarbība, gan Pirmā pasaules kara, gan neatkarības kaujas Latvijas zemē risinājās piecus gadus. Latviešu nācija daudzkārt apliecināja savu valstisko gribu. 1921. gadā sekoja Latvijas valsts starptautiskā atzīšana. Tika izveidotas valsts un armijas struktūras, veikta plaša agrārā reforma. Brīvības ceļš bija aizsācies. Baptistu draudzēs šis laiks raksturojas ar Garīgo atmodu. Vēstures dati liecina par vairākām draudzēm, kurās locekļu skaits viena gada laikā pat desmitkārtšojies. Tomēr Garīgajai atmodai līdzī nāca arī mācība, kas rezultējās ar izceļošanu uz Brazīliju, kas sākās 1921. gadā. Emigrēja apmēram 2500 draudžu locekļi un to piederīgie. Garīgās atmodas rezultātā radusies plaša dažādu draudžu un vadītāju vidū bija arī par iemeslu divu Baptistu draudžu savienību izveidošanai.

1922. gadā Jāņa Aleksandra Freija vadībā sāka darboties Garīgais seminārs, un 1925. gadā Misiones un Bībeles skola Viljama Fetlera vadībā.



Garīgā semināra padome – pirmajā rindā 2. no kreisās – Jānis Aleksandrs Freijs.

Lai gan piedzīvojot Krievijas valsts ierēdniecības un valdošās garīdzniecības spaidus, draudzes auga un veidojās, piepildot savu misiju - Evaņģēlija sludināšanu un mācekļu veidošanu dažāda veida kalpošanā sabiedrībai. Darbu dažkārt apgrūtināja arī savstarpējās nesaskaņas un vajadzība vienoties par jautājumiem, kuros dažādiem vadītājiem bija dažādi uzskati.

Latvijas baptisti jau bija atzīmējuši 50 gadu jubileju, kad arī Latvija piedzīvoja Pirmā pasaules kara nestās pārmaiņas – bēgļu gaitas, izpostīti un izlaupīti dievnamī; kara laikā no tolaik pastāvošām 80 draudzēm darbība notika tikai 35 draudzēs. Pirmā pasaules kara apstākļi bija izaicinājums tautas vienotībai, kas rezultējās 1918. gada 18. novembrī, kad piepildījās ilgi lolotais sapnis – Latvijas valstiskās neatkarības deklarēšana. Svinīgajā brīdī kā Tautas Padomes loceklis piedalījās arī baptists Edmunds Freivalds.

Otrā desmitgade 1928-1938

Latvijā attīstījās rūpniecība un lauksaimniecība, valsts daudz investēja izglītībā un kultūrā. Pieauga lauksaimniecības produktu un kokmateriālu eksports. Māksla un kultūra iekļāvās Eiropas apritē. Daudzviet pacēlās jaunas skolu ēkas. Tika uzcelti arī vairāki jauni, īpaši projektēti baptistu dievnamī – Aizputē, Talsos, Mērsragā, Mežgalciemā. Draudžu dzīvī strauji attīstījās nozaru darbība, sevišķi aktīva bija jaunatne, svētdienskolas, kori. 1934. gadā Baptistu draudžu savienību dalītais kopdarbs apvienojās, darbu turpinot Augusta Mētera, ilggadīga Latvijas Baptistu draudžu savienības padomes prezidenta vadībā; arī daudzas sadalījušās draudzes atkal apvienojās. Valstī demokrātija un daudzpartiju sistēma radīja ļoti sadrumstalotu situāciju, kas noveda pie krasa pagrieziens valsts autoritāras pārvaldes virzienā 1934. gadā Kārļa Ulmaņa vadībā, kas atnesa arī nepatīkamus un pat nepieņemamus norādījumus un prasības arī attiecībā uz baznīcu dzīvi. Darbojās izdevumu cenzūra.



1932. gadā ielika Savienības nama pamatakmeni, pēc diviem gadiem nams Lāčplēša ielā 37 tika iesvētīts.

Trešā desmitgade 1938-1948

Latvija tika ierauta ilgstošu pārmaiņu virpulī, 1940. gadā zaudējot neatkarību, pārdzīvoja Baigo gadu un deportācijas, pēc tam vācu okupāciju un holokaustu. Karā tika zaudēts tautas dzīvais spēks, sagrautas apdzīvotās vietas un ceļi, deformēta cilvēku apziņa un atņemta neatkarīgās Latvijas patstāvība. Otrā pasaules kara beigās Latvija atradās Padomju Savienības sastāvā, kuras varas ietekmē mainījās visa dzīves kārtība, arī draudžu darbs.

Sākoties karam, vairāki dievnami tika atņemti, lai izmantotu tos kara vajadzībām, citi nopostīti. 1940. gadā tika slēgts Garīgais seminārs, atņemts Savienības nams. 1941. gada 14. jūnija deportācijās cieta ap 200 baptistu, daudzi devās bēgļu gaitās.

1945. gadā Latvijas Baptistu draudžu savienība tika inkorporēta Vissavienības evaņģēlija kristīgo-baptistu savienībā. Draudzes uzraudzīja VEKB padomes iecelts pārraugš. 1946. gadā tika aizliegta svētdienskolu un māsu pulciņu darbība, kā arī norādīts, ka nedrīkst kristīt jaunākus par 18 gadiem. Latvijas draudžu kopdarba vietējā jaunā struktūra bija Draudžu pārvalde, kurā saglabājās bīskapa amats. Bīskapi Kārlis Lāceklis un vēlāk Augusts Korps centās darīt visu iespējamo ļoti smagajos apstākļos.

Piektā desmitgade 1958-1968

1959. gadā pēc Latvijas PSR vadības nomainīšanas, pildot jaunākos norādījumus, sākās jauns karojošā ateisma uzbrukuma vilnis visiem ticīgajiem. Tika likvidēti bīskapu amati Baltijas valstīs, par kopdarba vienpersonisku vadītāju kļuva Vissavienības evaņģēlija kristīgo un baptistu savienības (VEKBS) pārraugš sadarbībā ar vietējiem pilnvarotajiem reliģijas lietās.

Presē publicēja apmelojošus un nicinošus rakstus par kristiešiem. Vairāki mācītāji tika uz laiku atstādināti no kalpošanas. Likvidēja apmēram 17 draudzes, tika atņemti dievnami, arī Rīgas Āgenskalna draudzei. Tomēr notika dažādas aktivitātes – slepena literatūras tulkošana un pavairošana, svētrunu pierakstīšana, nošu pavairošana, arvien aktīvāk klusībā tika pulcēti bērni.

1966. gadā situācija kopumā mainījās - vairs nebija svešā pārrauga. Atjaunoja bīskapa amatu – tajā ievēlēja Pēteri Egli. Tomēr valsts drošības komitejas vadīta kontrole turpinājās.



Draudžu gadasvētki bija īpaša iespēja tikties dažādu draudžu locekļiem. Foto – Rīgas Mateja (tolaik – Mateus) draudzes 100 gadu jubilejas dievkalpojums 1967. gadā.

Ceturtdā desmitgade 1948-1958

1949. gada 25. marta deportācijās aizveda 15 mācītājus un daudzus jo daudzus draudžu locekļus. Šie notikumi un kolektivizācija novājināja draudzes lauku apvidos. 1950. gadā, salīdzinājumā ar 1940. gadu, draudžu locekļu kopskaits bija samazinājies par apmēram 4500. Bīskapa amatā kalpoja Andrejs Rēdlihs un Fricis Hūns. Nāca arvien jauni darbības ierobežojumi. Draudzēm bija jāmaksā lieli nodokļi. Nebija iespēju sagatavot garīgos kalpotājus, maz tikšanās iespēju. Īpaša atļauja bija jāprasa, lai mācītājs viesotos citā draudzē. Ierobežoja muzikālo darbu. Trūka garīgās literatūras, Bībele kļuva par retumu. Pastāvēja aizliegto dziesmu saraksts.

Nedaudz vieglāks varas jūgs kļuva pēc Staļina nāves 1953. gadā. Neskatoties uz lielajiem ierobežojumiem, Rīgā darbojās apvienots vīru koris, saukts par Bīskapa kori. Priekules draudze 1948. gadā no jauna uzcēla karā nopostīto dievnamu, citas draudzes atjaunoja un pielāgoja savas telpas. Piecdesmito gadu sākumā Rīgā un Liepājā atzīmēja garīgas pamošanās, pieauga jauniešu skaits draudzēs. 1952. gadā Apriķos bija pirmais jauniešu Jāņu salidojums.



Kristības katru reizi bija lieli svētki! Foto – kristības Liepājas Cīānas draudzē.

Sestā desmitgade 1968-1978

Bija beidzies Hruščova nežēlīgi karojošais ateisma laiks, tomēr draudžu darbs vēl visādi tika kavēts. Nevarot veikt darbu ārpus draudzes, aktīvi notika darbība draudžu iekšienē. Draudzēm jauni cilvēki galvenokārt pievienojās no "iekšējā pieauguma" – draudzes locekļu ģimenēm.

Bīskapa Pētera Egles vadībā kļuva ciešāka garīdznieku kopība, sludinātāja darbā tika iesaistīti jauni garīdznieki, regulāri notika garīdznieku Kvalifikācijas celšanas sanāksmes, izveidoja garīdznieku Pensiju fondu. Latvijā ciemojās ārvalstu baptistu delegācijas, un ticīgajiem bija sajūta, ka viņi nav vieni un aizmirsti. Teoloģisko izglītību Latvijas pārstāvji devās iegūt uz Neklātenes Bībeles kursiem Maskavā.

Draudzes ikdienā piedzīvoja, ka jācinās "ne ar bruņotu spēku, ne ar varu, bet ar Manu (Dieva) Garu" (Cah. 4:6). 1977. gadā par bīskapu ievēlēja Jāni Tervitu. Darbību sākot, viņš pārdēvēja draudžu kopdarbu par Latvijas Baptistu draudžu brālību.

Septītā desmitgade 1978-1988

Draudžu aktivitātes daudz brīvākajā atmosfērā radās arvien vairāk. Jubilejas gadījumos tika svinēti Brālības dievkalpojumi. Atjaunojās sakari ar ASV latviešu baptistu draudzēm, bieži viesojās ārzemju baptistu un ekumēniskas delegācijas. 1978. gadā tika izdota jauna dziesmu grāmata. Neapraktāmu prieku sagādāja 1987. gadā saņemtās 240 Bībeles no Zviedrijas, kam vēlāk sekoja vēl vairāki sūtījumi. Regulāri notika garīdznieku informatīvās sapulces. Valsts svētku brīvdienās jaunieši pulcējās evaņģelizācijas dievkalpojumos – salidojumos. Aizsākās mūsdienīgas kristīgās mūzikas kustība. Vairākas draudzes rekonstruēja dievnamus un palīgtelpas, pat uzcēla ēkas no jauna, piemēram, Jelgavā. Bīskaps Jānis Tervits, risinot izglītības nepieciešamības problēmu, organizēja daļējas klātienē apmācības - Sludināšanas lekcijas. Bija baptisti, kuri šajā laikā un arī jau iepriekš savas personīgas politiskās pārliecības dēļ nostājās uz politisko disidentu ceļa, pievienojoties cīņai pret padomju okupācijas varu.

Devītā desmitgade 1998-2008

Deviņdesmito gadu pilnīgā ekonomiski sociālā iekārtas maiņa prasīja lielu spēka patēriņu. Jaunie mērķi – Latvijas iestāšanās Eiropas Savienībā un NATO, tika piepildīti 2004. gadā. Atvērto robežu iespējas daudziem ļāva izglīties un strādāt ārpus Latvijas. Jauno laiku ietekme uz draudzēm nebija viennozīmīga. Draudžu savienības vadībā no 1996. gada ir bīskaps Andrejs Šterns, un no 2002. gada bīskaps Jānis Šmits. Liela vērība tiek pievērsta garīgo atziņu nostiprināšanai un vienotībai draudzēs, vienlaikus izjūtama liela nepieciešamība pēc gados jauniem vadītājiem.

No 2006. gada bīskapa amatā kalpo Pēteris Sproģis. Īpaša uzmanība tiek pievērsta jaunu draudžu dibināšanai un vadītāju sagatavošanai. 2007. gadā tiek nodibināts Baltijas Pastorālās institūts (BPI) – mācītāju un jaunu draudžu dibinātāju sagatavošanai.

“Brāļi, pirmo vietu Kristum! Pēc tam tauta un baptisms. Svētais Gars palīdz pareizi izvērtēt. Lai arī tautība laba un baptisms labs, bet pirmā vieta Kristum!” – tā 1950. gadā teicis Jānis Aleksandrs Freijs, viens no ievērojamākajiem Latvijas baptistu draudžu vadītājiem. Pirmo vietu Kristum – tas vienmēr bijis izaicinājums. Caur kļūdām un uzvarām, zaudējumiem un piedzīvotiem brīnumiem, cauri gadu desmitiem un arī izejot Latvijas valsts otrajā simtgadē. Lai arī šis apskats ietver tikai dažus no nozīmīgākajiem notikumiem un pavērsiena punktiem baptistu draudžu vēsturē, tomēr tas skaidri norāda – Kristum rūp Viņa draudze!

Astotā desmitgade 1988-1998

Šajā desmitgadē lielākais notikums – valsts neatkarības atjaunošana. Emociju vilnim barikāžu laikā sekoja nebijusi interese par iepriekš aizliegtām tēmām, arī garīgiem jautājumiem. Arvien kuplāk apmeklēja dievkalpojumus. 1990. gadā par bīskapu ievēlēja Jāni Eisānu. Šajā gadā arī tika atjaunota Latvijas Baptistu draudžu savienība, Svētdienskolu apvienība, vēlāk arī Koru apvienība (pašlaik Muzikālās kalpošanas apvienība), Māsu apvienība (pašlaik Sieviešu kalpošanas apvienība), Jaunatnes apvienība. Darbu uzsāka Teoloģiskais seminārs Ilmāra Hirša vadībā. Atjaunojās sakari ar Brazīlijas latviešu baptistiem. Pārmaiņas nāca ar jaunām, vēl neapvertām, neizzinātām iespējām paplašināt darbu Savienībā un draudzēs. Bīskaps Jānis Eisāns īpašu vērību pievērsa garīgās literatūras izplatībai, tika izdoti žurnāli “Labā vēsts”, “Baptistu vēstnesis”, “Gaismiņa”. Kori pulcējās Dziesmu svētkos Talsos (1992), vēlāk arī Ogrē, Liepājā, Ventspilī, bērniem aizsākās ikgadējā Dziesmu dienas tradīcija. Tika atgūti draudžu īpašumi, bet Dundagas draudze 1995. gadā svinēja jaunuzceltās baznīcas atklāšanas svētkus.



Evaņģelizācijas nedēļa Cerība'91 mobilizēja visas draudzes.

Desmitā desmitgade 2008-2018

Ekonomikas pārkaršana un globāla finanšu krīze 2009. gadā smagi ietekmēja arī Latviju. Tomēr dzīves praktiskā un garīgā attīstība turpinājās tālāk. Baltijas Pastorālajā institūtā papildus Pastorālās kalpošanas programmai tiek izveidotas programmas arī muzikālās kalpošanas dalībniekiem – Muzikālo vadītāju skola, un svētdienskolotājiem – Timoteja skola. Kristocentriskais, misionāls un pavairoties spējīgs – šīs ir vērtības, kuras bīskapa Pētera Sproģa vadībā tiek iedzīvinātas draudzēs caur LBDS apvienību darbu, semināriem, Reģionālajām tikšanās reizēm, Kalpošanas stratēģiskās attīstības centru SĀC, DRAFT nometnēm, kontaktiem ar ārzemju partneriem. 2010. gadā plaši tiek atzīmēta baptistu kustības Latvijā 150 gadu jubileja. Šo svētku svinības noslēdzas ar brīvdabas kristību dievkalpojumu Užavas upes krastā, kura laikā tika kristīti 87 brāļi un māsas, klātesot svinību dalībniekiem no visas Latvijas.

2018. gadā baptistu draudžu bīskapa “zizlis” nonācis Kaspara Šterna rokās. Atdzimšanas un kalpošanas ceļš ved tālāk.

Sagatavoja

Laima Dravniece un Estere Roze

Izmantotie materiāli: J. Rīss “Latviešu baptistu draudžu izcelšanās un viņu tālākā attīstība (Atjaunots izdevums, 2016); J. Tervits “Latvijas baptistu vēsture” (1999); LBDS arhīva materiāli un interneta resursi.

Izaicinājumi Rinkonā

Augusta beigās devos uz Brazīliju. Ciemos. Un, ja jau reiz tik tālu, tad noteikti vēlējos pabūt arī Rinkonā, Bolīvijā – vietā, kas no Nova Odesas Brazīlijā ir salīdzinoši tuvu... tikai 1500 kilometri!

Iemesli šai vēlmei turp doties divi: apciemot misijas darbinieces Veltu Kaģis un Ondīnu Krepliņu, ar kurām iepazīnos un iedraudzējos viņu Latvijas apciemojuma laikā pirms pieciem gadiem, kā arī savām acīm redzēt šo latviešu baptistu pagājušā gadsimta četrdesmito gadu beigās aizsākto misijas darbu, par kuru laika gaitā tik daudz dzirdēts. Rinkonā, kas atrodas dziļi lauku apvidū, misijas darbinieki gadu desmitiem kalpojuši bērniem no plašas apkārtnes, sniedzot labu izglītību un sludinot viņiem par Jēzu. Šajā mācību gadā skolā ir ap 130 bērnu, no kuriem vairums skolas laikā dzīvo turpat internātā.

Un tā divas septembra nedēļas man bija lieliska iespēja viesoties Rinkonā del Tigre, - atkalredzēties, būt viņu ļoti, ļoti vienkāršajos apstākļos, vērot un iepazīt Rinkonas sētas ikdienas ritmu. Manām acīm tik daudz kas šķita saistošs, jauns un interesants, taču esmu aicināta padalīties ar kādām vajadzībām, kuras pamanīju, par kurām dzirdēju.

Vispirms gribu minēt misijas darbinieku lielo rūpi par to, kā būs ar iespējām darbu turpināt. Decembrī Bolīvijā būs prezidenta vēlēšanas. Esošais prezidents vēlas palikt šajā amatā un, lietojot sev pieejamos resursus, iespējams, to arī panāks. Viņš ir paziņojis, ka vēlas vest valsti uz komunismu. Šajos mēnešos misionāri lūdz par savu valsti un misijas darbu nākotni. Es nejutu bailes vai uztraukumu šajos kalpošanā rūditajos ļaudīs. Viņi, sakņojušies ticībā un palāvivībā uz Dievu, lūdz, strādā un gaida, gatavi pieņemt to, kam Dievs ļaus notikt. Mēs, dzīvojot tik tālu no Bolīvijas, varam darīt daudz jau tūlīt – aizlūgt par darbu Rinkonā!

Ja Dievs dos vēl iespēju darbam tur turpināties, tad būtu vērts domāt par to, kā arī mēs varētu šo kalpošanu praktiski atbalstīt. Kā jau minēju, apstākļi tur ir ļoti vienkārši. Taču arī pie lielas vienkāršības šis tas noliektos un prasās būt sakārtojams. Piemēram – ūdensvads. Tā kā caurules ir nokalpojušas, ir ievērojami ūdens zudumi. Līdz ar to vairāk nākas darbināt ģeneratoru, lai sapumpētu ūdeni rezervuāros. Vairāk patērējas degviela, vairāk jāstrādā ūdens pumpim... Ģeneratora motors ir ļoti neekonomisks un patērē ļoti daudz degvielas, lai dažas stundas no rīta un vakarā telpās būtu gaisma un saldētavas uzturētu aukstas. Bet, tā kā Bolīvijā daudz spīd saule, varētu domāt par kādiem mūsdienīgākiem, lētākiem risinājumiem elektroenerģijas apgādē. Ja Dievs vēlēs darbu šai nomaļajā nostūrī turpināt, arī mēs, šeit Latvijā, varam meklēt veidus, kā atbalstīt misijas darbu Rinkonā – gan aizlūdzot, gan praktiski palīdzot.



No kreisās: Arlinds Krepliņš no Nova Odesas, ilggadējā Rinkonas darbiniece Velta Kaģis, Rasa Šterna un Rinkonā jau 13 gadus strādājošā zobārste Ondīna Krepliņa

Rasa Šterna

Rīgas Golgātas draudze



Laij TICĪBAI AUGT

DIEVA Vārds KATRAI DIENAI



LASI PĀRDOMĀ

- ko uzzini par Dievu
- ko uzzini par sevi
- ko Dievs tev sagatavojis
- ko Dievs no tevis sagaida

LŪDZ



WWW.AMNIS.LV
tel. 22175797

Lai labie darbi turpinās!

Jau piekto gadu notiek biedrības "Baltic Global Initiative" (BGI) rīkotā labdarības akcija "Zvaigzne austrumos". Šogad konteineri ar dāvanām tiks sūtīti uz divām vietām - Jordāniju un Indiju. Tā kā daļa kastīšu ir bez ceļa naudas ziedojuma, esam pateicīgi par ziedojumiem, kas ir ļoti nozīmīgi trūkstošo ceļa izdevumu segšanai, lai darbs varētu turpināties un augt.

- Ziedojiet 5 EUR vai vairāk - pateicībā saņemsiet "Zvaigzne austrumos" kalendāru ar fotogrāfa Andra Sproģa bildēm no Gruzijas.
- Atbalstiet BGI ar 10 EUR vai vairāk - piedāvājam iespēju kalendāru saņemt pakomātā. Lai tas notiktu, atsūtiet uz bgi.birojs@gmail.com maksājuma uzdevumu un precīzas norādes, kurā pakomātā vēlaties saņemt kalendāru, norādot savu vārdu, uzvārdu un mobilo numuru.
- 9. un 10. novembrī Rīgā, GLS konferences laikā draudžu pārstāvjiem būs iespēja saņemt kalendārus izplatīšanai savā draudzē. Draudzēm, kas vēlas saņemt kalendārus vairumā, piedāvājam nosūtīt tos pakomātā.

BGI kontu un kontaktu informācija atrodama mājaslapā www.zvaigzneaustrumos.lv. Ziedojuma mērķi lūdzam ierakstīt - lai labie darbi turpinās. Paldies visiem atbalstītājiem!

Pēteris Eisāns BGI vadītājs

Ziņas īsumā

- 21. oktobrī kristību dievkalpojumi tika svinēti Priekules draudzē un Liepājas Pāvila draudzē.
- 25. novembrī plkst. 12:00 LTV1 **Mūžības svētdienas dievkalpojuma tiešraide** no Rīgas Mateja baptistu draudzes.
- 2. novembrī Rīgā, Latviešu biedrības namā norisināsies **Latvijas valsts Lūgšanu brokastis**, uz kurām aicināti valsts, reliģiskie, sabiedriskie un uzņēmējdarbības līderi.
- 4. novembrī Latvijā tiek atzīmēta **Bāreņu svētdiena**. Bāreņu svētdiena ir ekumēniska iniciatīva, kas aicina rūpēties par bāreņiem un atbalstīt tos, kas to dara. Vairāk informācijas: www.palidzibabareniem.lv.
- 11. novembrī 11:00 **Cēsu draudzes 109. gadsvētku dievkalpojums**, viesosies mācītājs Edgars Godiņš.
- 5.-16. novembrī bīskaps Kaspars Šterns viesosies Oklahomas baptistu savienībā, Amerikas Latviešu baptistu apvienībā un tiksies ar citiem LBDS darba atbalstītājiem.
- 18. novembrī 11:00 Rucavas Kristus Pestītāja evaņģēliski luteriskajā baznīcā notiks **ekumēnisks dievkalpojums, veltīts Latvijas simtgadei**.
- 18. novembrī 11:00 Cēsu baptistu draudze kopā ar citām Cēsu pilsētas draudzēm piedalās **Latvijas simtgades ekumēniskajā dievkalpojumā** Cēsu Sv. Jāņa baznīcā.
- 22. novembrī 19:00 Mateja draudzē **Vīru vakars: Vīrietis ģimenē**. Vakara viesis - mīlošs piecu bērnu tēvs un vīrs, "Latvijas pasts" valdes loceklis Kristaps Krūmiņš.
- Mateja draudze organizē **100 dienu lūgšanu ķēdi par Latviju** - nepārtrauktu lūgšanu no 2018. gada 30. septembra 18:00 līdz 2019. gada 7. janvārim 11:00. Iespēja pievienoties arī cilvēkiem no citām draudzēm. Informācija: <https://matejs.lv/100-dienu-lugšanu-kede-par-latviju>.

Par decembrī un janvārī gaidāmajiem notikumiem draudzēs, par kuriem vēlaties informēt "Baptistu Vēstneša" lasītājus, informāciju gaidām līdz 10. novembrim e-pastā: kanceleja@lbds.lv.

Baptistu Vēstnesis

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 67223379, e-pasts: vestnesis@lbds.lv, kanceleja@lbds.lv, www.lbds.lv
Izdevumu sagatavoja: bīskaps Kaspars Šterns, Žanna Drūnese, Marika Kozlovska, Līva Fokrote, Līvija Godiņa, Elza Roze, Estere Roze, maketētājs Jānis Uplejs.
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765, SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

Aizlūgšanu kalendārs novembris

01

Pateiksimies Dievam par rudenīgām nokrāsām un pārvērtībām dabā. Lūgsim par pietiekošu siltumu mūsu mājokļos rudens vējos un dzestrumā.

02

Lūgsim par šo īpašo Latvijas jubilejas mēnesi, kad būs daudz svētku pasākumu, sviniņu, viesu, tiks izteiktas pateicības, pasniegti apbalvojumi. Lai par visu pateicamies un godājam Dievu.

03

Lūgsim par Sieviešu kalpošanas apvienības vadītāju Agnesi Megni, padomi un konferences dalībniekiem, lai Dieva gudrība un mīlestība piepilda ikvienu.

LBDS Sieviešu apvienības ikgadējā konference

04

Bāreņu svētdiena

Pateiksimies par katru bāreni, kas ir ieguvis jaunu ģimeni; lai Dievs dziedina bāreņu sāpinātās sirdis un dod spēku un mīlestību audžuvecākiem.

05

Pievienosimies lielajam aizlūdēju pulkam visos kontinentos – lūgsim īpaši par sievietēm, kas cieš no nabadzības un tiek apspiestas.

Pasaules Baptistu sieviešu Lūgšanu diena

06

Pateiksimies Dievam par Portugāles Baptistu savienību ar 72 draudzēm un 4800 locekļiem.

07

Lūgsim par LBDS vadību un nozaru darbiniekiem, lai Dieva Gars dod gudrību, stiprina un vada.

08

Lūgsim par Užavas draudzi, sludinātāju Egilu Ozoliņu un viņa ģimeni; lai draudzes locekļi atsauces kalpošanai draudzes darbā un ar drosmi var sludināt Labo Vēsti.

09

Lūgsim par GLS konferences dalībniekiem, lai lekcijās dzirdētais tiek mērķtiecīgi izmantots draudžu un nozaru kalpošanā, ikdienā un darba vietās.

GLS konference 9.-10. novembris

10

Pateiksimies, ka mēs ar Dievu varam būt stipri. "Es visu spēju Tā spēkā, kas mani dara stipru." (Filip. 4:13)

11

Lāčplēša diena

Lūgsim par Latvijas armiju, karavīriem un viņu ģimenēm. Pieminēsim tos, kas varonīgi cīnījušies par Latvijas neatkarību, 1919. gada 11. novembrī aizstāvēt Rīgu.

Starptautiskā Lūgšanu diena par vajāto Baznīcu
Pievienosimies lūdzējiem visā pasaulē.

12

Lūgsim par mieru visā pasaulē, lai kari norimstas un tiek rasts izlīgums. Lai cilvēka dzīvība tiek likta augstākā vērtē nekā vara un teritorijas dalīšana.

13

Lūgsim par Brazīlijas Latviešu baptistu apvienību. Par misiju "Ricon del Tigre" (Tīģera kakts) Bolīvijā, par kalpotāju komandu un misijas vadītāju Samuēla un Panfilas Jansonu dēla Daniēla veselību.

14

Lūgsim par Nīderlandes Baptistu savienību ar 77 draudzēm un 10606 locekļiem.

15

Lūgsim par Uguņciema draudzi, sludinātāja v.i. Aivaru Kalnu-Kalnbergu un viņa ģimeni; par Dieva vadību jauna garīdznieka izraudzīšanā un vienprātību lēmumu pieņemšanā.

16

Lūgsim par Valdemārpils-Ārlavas draudzi, sludinātāja v.i. Jāni Vadoni un viņa ģimeni; pateicība par veiksmīgu dievnama pārbūves projekta īstenošanu un Dieva palīdzību darbā ar bērniem.

17

Pateiksimies Dievam par visiem novembra jubilāriem, lai Dievs viņus apņem savā mīlestībā un iepriecina.

18

Latvijas Republikas proklamēšanas diena. Latvijas 100. gadadiena
Pateiksimies par Latviju – valsti, kurā varam dzīvot, augt un attīstīties. Lai mūsu sirds lūgšana ir: "Dievs, svētī Latviju!"

19

Lūgsim par Valmieras draudzi, mācītāju Lauri Tartaru un viņa ģimeni; par jauniešu un pusaudžu kalpošanas attīstību un draudzes dievnama iegādi.

20

Pateiksimies, ka "mums, ticībā taisnotiem, ir miers ar Dievu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu" (Rom.5:1).

21

Lūgsim par draudzes dibināšanas vietu Ķeipenē un vadītāju Aināru Uljanu, lai Dievs vairo spēku un izturību kalpošanā.

22

Pateiksimies Dievam par Baltijas Pastorālā institūta darbu un atbalstītājiem.

23

Lūgsim par Ventspils draudzi, mācītāju Pēteri Tervitu un viņa ģimeni. Pateicība Dievam par paveiktiem baznīcas bibliotēkas, fasādes un jumta remonta darbiem. Lūgsim Dieva svētību draudzei, uzrunājot pilsētas ļaudis dažādās iespējās svētku laikā.

24

Lūgsim par kristiešiem, kuri savās zemēs piedzīvo vajāšanas un spiesti meklēt patvērumu citās zemēs. Lūgsim, lai akcijas "Zvaigzne austrumos" dāvanas šogad aizsniedz indiešu bērnus patversmē Kalkutā.

25

Mirušo piemiņas (Mūžības) svētdiena

Pateiksimies Dievam par mūžīgās dzīvības cerību. "ES ESMU augšāmcēlšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, ja arī tas mirs." (Jāņa 11:25)

26

Lūgsim par Ventspils krievu draudzi, sludinātāju Oskaru Ābeltiņu un viņa ģimeni. Lūgsim, lai Evaņģēlijs aizsniedz cilvēku sirdis, un par svētdienskolas paplašināšanu.

27

Pateiksimies par kristīgo apgādu AMNIS un tā darbību kristīgās literatūras izplatīšanā un izdošanā. Lūgsim par vadītāju Edgaru Godiņu un viņa līdzstrādniekiem.

28

Pateiksimies par Moldovas Evaņģēlisko Baptistu savienību ar 482 draudzēm un 19578 locekļiem.

29

Lūgsim par Mežgalciema draudzes misijas staciju Nīcā, lai Evaņģēlija vēsts aizsniedz iedzīvotāju sirdis un dzīves mainās.

30

Pateiksimies un uzticēsimies Dieva apsoliņam: "Un mēs zinām, ka tiem, kas mīl Dievu, visas lietas nāk par labu, jo tie pēc Viņa mūžīgā nodoma ir aicināti." (Rom. 8:28)

Bībeles lasījums
29.10.-04.11.

Pamācības 22-23
2. Timotejam 1-4

Bībeles lasījums
05.11.-11.11.

Pamācības 24
1. Pētera 1-5

Bībeles lasījums
12.11.-18.11.

Pamācības 25
Romiešiem 1-5

Bībeles lasījums
19.11.-25.11.

Pamācības 26
Romiešiem 6-10

Bībeles lasījums
26.11.-2.12.

Pamācības 27
Romiešiem 11-16

Iespēja abonēt 2019. gadam – draudzēm un individuāli



BAPTISTU VĒSTNESIS

Draudžu un LBDS aktualitātes, intervijas, aizlūgšanu kalendārs – katram draudžu loceklim un visiem, ar kuriem kopībā kalpojam Dievam.

Iznāks 6 reizes gadā.

kanceleja@lbds.lv
20390979



LABAS ZIŅAS BĒRNIEM

Bērnu jautājumi, uz kuriem atbildes tiek meklētas Bībelē, vectētiņa vēstulē, uzdevumos, dzīvesstāstos – piedāvājums visiem bērniem un viņu ģimenēm.

Iznāk 6 reizes gadā.

sa@lbds.lv
29110770



PADOD TĀLĀK

Kristietība sievietes ikdienas dzīvē – atklātas sarunas, liecības un vērtīgi raksti, kas rosina domāt, veicina garīgu briedumu un mudina spēku meklēt Dievā.

Iznāk 4 reizes gadā.

padodtalak@lbds.lv
29384007



THE GLOBAL
LEADERSHIP SUMMIT

9.-10. novembris | glslatvija.lv
Ūnijas iela 99

20
18

Idejas. Iedvesma. Vadība.

Dalības maksa: 47€

* Reģistrējot grupu vismaz 5 dalībnieku sastāvā - **42€**

* Studentiem - **38€**

Reģistrācija, vairāk informācijas: glslatvija.lv